

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 6C/48/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714201477
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Vašut
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:3714201477.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudcom JUDr. Ladislavom Vašutom, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36234176, právne zastúpený Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., Justičná 9, Bratislava, proti odporkyni: H. L., nar. XX.XX.XXXX, L. XXXX/XXX, T. F., v konaní o zaplatenie 2.705,87 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 302,34 Eur, vyčíslený úrok z omeškania 2,81 Eur a úrok z omeškania vo výške vo výške 8,25 % ročne zo sumy 302,34 Eur od 01.04.2014 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 20,- € splatných vždy do konca mesiaca, až do úplného vyrovnania dlhu, pričom prvá splátka je zročná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky sa stáva celý dlh splatným.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Podaným návrhom sa navrhovateľ proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 2.705,87 Eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania do spísania návrhu 574,64 Eur, 0,026 % denného úroku z omeškania zo sumy 2.700,98 Eur od 06.02.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania a právneho zastúpenia. Návrh odôvodnil tým, že dňa 13.01.2009 uzavrel s odporkyňou Úverovú zmluvu č. 3901031350, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky navrhovateľa, a na základe ktorej boli navrhovateľom odporkyni poskytnuté peňažné prostriedky v sume 3.000,- Eur, pričom odporkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných 84 mesačných splátkach po 66,23 Eur. Ďalej uviedol, že keďže bola odporkyňa v omeškaní s úhradou svojho záväzku ako je uvedené v splátkovom kalendári, v zmysle Hlavy ÚP s názvom ukončenie úverovej zmluvy, bola vyzvaná listom zo dňa 27.09.2011 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 2.755,87 Eur v lehote 15 dní. Celková žalovaná suma uvedená v návrhu pozostávala zo sumy istiny 2.319,06 Eur, úroku z istiny do času zosplatenia 112,71 Eur, tzv. ušlého úroku zo zosplatennej istiny, ktorý by mala odporkyňa uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 250,53 Eur, dlžného poistného vo výške 18,68 Eur, poplatku za vedenie účtu 4,98 Eur, kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatenia do dňa spísania návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 574,64 Eur.

Po výzve súdu, aby sa navrhovateľ vyjadril k obligatórnym náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podľa § 4 ods. 2 písm. d), g), i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, navrhovateľ doplnil

svoj návrh podaním doručeným súdu dňa 06.03.2014, v ktorom uviedol, že odporkyňa sa zaviazala vrátiť úver v 84 mesačných splátkach po 66,23 Eur, počnúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru. Uviedol ďalej, že v úverovej zmluve je uvedený aj údaj RPMN, priemernej RPMN a úroku za poskytnutie úveru, ďalej, že konečná splatnosť je uvedená v bode 52 úverovej zmluvy a v bode 48 úverovej zmluvy v spojení s odkazom na text označený ** nachádzajúci sa pod bodom 55. je uvedené, že prvá splátka je splatná po 1 mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, ktorý bol odporkyni poskytnutý dňa 17.01.2009. Ďalej k obligatónnym náležitostiam úverovej zmluvy uviedol, že adresa predávajúceho, na ktorej možno uplatniť reklamáciu je uvedená v samotnej hlavičke úverovej zmluvy a spôsob vybavovania reklamácií v Hlave 11 § 15 ÚP. Pokiaľ ide o náležitosť úverovej zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. poukázal na to, že zmluva túto náležitosť obsahuje, keď ust. § 1 Hlavy 5 Úverových podmienok uvádza, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatkov za vedenie úverového účtu a príp. úhrada za poistenie, ktoré je klient povinný podľa úverovej zmluvy platiť. Poukázal na to, že žiadny právny predpis neurčuje, že konečná splatnosť má byť špecifikovaná konkrétnym dátumom a nie počtom mesiacov počas ktorých dlžník hradí jednotlivé splátky. Podľa jeho názoru použité slovné spojenie 84 mesiacov po poskytnutí úveru s tým, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru je dostatočne určité. Ďalej uviedol, že v prípade, ak by prvostupňový súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, zbavil by tak navrhovateľa jeho práva na zaplatenie úrokov a poplatkov, na ktoré má z uzatvorenej zmluvy nárok. Ohľadom celkových úhrad vykonaných odporkyňou uviedol, že tieto boli vo výške 1.912,30 Eur. Ďalej v podaní špecifikoval žalovanú sumu s tým, že pozostáva z istiny 87,38 Eur do zosplatnenia, zosplatnenej istiny bez úrokov a poplatkov 2.231,68 Eur, úroku do času zosplatnenia 112,71 Eur, sankčného úroku (tzv. ušlý úrok), ktorý by mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru 250,53 Eur, poistného 16,68 Eur, poplatku za vedenie účtu 4,89 Eur, kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu 574,64 Eur, aj keď navrhovateľ mohol žiadať podľa jeho názoru 600,85 Eur. Ďalej požaduje úrok z omeškania vo výške 0,026 % denne zo sumy 2.700,98 Eur od 06.02.2014 do zaplatenia, z dôvodu, že k prvému dňu omeškania došlo dňa 13.10.2011.

Navrhovateľ bol cestou svojho právneho zástupcu na pojednávanie riadne a včas predvolaný. Svoju neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil vzhľadom na hospodárnosť konania a žiadal, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením návrhu, splátkového kalendára, Úverovej Zmluvy zo dňa 13.01.2009 a úverových zmluvných podmienok, výzvy k splateniu úveru zo dňa 27.09.2011, poštového podacieho hárku, písomného podania navrhovateľa zo dňa 03.03.2014 a zistil nasledovný skutkový stav veci.

Dňa 13.01.2009 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporkyňou ako dlžníkom Úverovú zmluvu, súčasťou ktorej sú úverové zmluvné podmienky navrhovateľa. Na základe tejto zmluvy poskytol navrhovateľ odporkyni úver vo výške 3.000,- Eur, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 66,23 Eur pri 20,6 % RPMN a úroku 16,06 %, poplatku za vedenie účtu 1,63 Eur, pri celkových nákladoch spotrebiteľa 2.034,12 Eur.

Z úverových zmluvných podmienok navrhovateľa vyplýva, že podľa § 3 písm. a Hlavy 6 klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti, v prípade ak sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšie ako 3 mesiace.

Z výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 27.09.2011 vyplýva, že navrhovateľ vyzval odporkyňu k splateniu celého úveru v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vo výške 2.755,87 Eur, najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy.

Zo splátkového kalendára vyplýva, že odporkyňa nesplácala úver riadne a včas, ďalej, že navrhovateľ úver dňa 27.09.2011 zosplatnil a celkovo odporkyňa uhradila navrhovateľovi sumu 1.912,3 Eur.

Odporkyňa na pojednávaní dňa 03.04.2014 uviedla, že je ochotná zaplatiť žalobcovi v splátkach sumu, ktorú nevyhnutne musí zaplatiť. Uviedla, že zmluva, ktorú uzatvorila s navrhovateľom nespĺňa riadne podmienky spotrebiteľských zmlúv, pretože v nej nie sú uvedené všetky náležitosti, ktoré uvedené byť majú. Ďalej uviedla, že je rozvedená, má 4 deti, z ktorých 3 sú dospelé. Žije v 3-izbovom byte, ktorý je jej vlastníctvom so synom a dcérou, ktorá má XX rokov a navštevuje SOU L. U. T. F.. Je 4 roky nezamestnaná a evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie. Poberá úrazovú rentu pre chorobu z povolania 230,- Eur mesačne. Na dcéru dostáva 55,- Eur výživné, rodinné prídavky dostáva 23,- Eur. Za byt platí mesačne 202,- Eur. Je schopná dlh splácať v 10,- až 15,- eurových splátkach.

Iné návrhy na doplnenie dokazovania účastníci nežiadali, hoci boli podľa § 120 ods. 4 O.s.p. riadne poučení.

Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery

nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok, je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy /ďalej len „Obč. zák.“/, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Obč. zák. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Obč. zák. spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka (v znení k dátumu uzavretia zmluvy, teraz ods. 9), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Obč. zák. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

Podľa § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi odporkyňou a navrhovateľom vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v spojení s § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Odporkyňa obsah zmluvy pred podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že navrhovateľ vzorový text zmluvy, úverových podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Nejde teda o podmienky individuálne dojednané. Odporkyňa poskytol úver v rámci jeho podnikateľskej činnosti a odporkyňa pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Ide teda zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Je irelevantné, podľa akého právneho predpisu bola zmluva uzavretá, resp. či si účastníci zvolili režim Obchodného zákonníka. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa na daný právny vzťah použije prednostne to ustanovenie Občianskeho zákonníka, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie oproti úprave v inom právnom predpise a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatnými sú také dojednania v spotrebiteľských zmluvách, ktoré obchádzajú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách výhodnejšie pre spotrebiteľa.

Súd mal za preukázané, že odporkyňa uzatvorila s navrhovateľom Úverovú zmluvu, dňa 13.01.2009 a čerpala úver vo výške 3.000,- Eur. Keďže táto zmluva je v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere, musí obsahovať zákonné obligatórne náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 tohto zákona, inak sa v zmysle § 4 ods. 3 toho istého zákona považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že predmetná úverová zmluva uzatvorená medzi navrhovateľom a odporkyňou dňa 13.01.2009 neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. d), g) a i) zákona č. 258/2001 Z.z., preto sa v zmysle § 4 ods. 3 totožného zákona považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Podľa § 4 ods. 3 písm. a) zák. 258/2001 Z.z. je táto zmluva platná, keďže bol odporkyňi poskytnutý úver a táto ho čerpala. Podľa názoru súdu úverová zmluva neobsahuje povinnú náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. d) zák. 258/2001 Z.z. a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo podať sťažnosť. Aj keď navrhovateľ vo svojom vyjadrení uviedol, že táto adresa je uvedená v samotnej hlavičke zmluvy a taktiež v Hlave 11, § 15 úverových podmienok, súd sa s týmto názorom nestotožnil. V záhlaví úverovej zmluvy je síce uvedená adresa navrhovateľa, avšak, nie je uvedené, že práve na túto adresu možno uplatniť reklamáciu alebo podať sťažnosť obzvlášť v prípade, ak v úverovej zmluve v ľavom hornom okraji je uvedené, že ide o finančné služby tesco. Pokiaľ ide o Hlavu 11, § 15 úverových podmienok, ani táto neobsahuje uvedenie, kde možno uplatniť reklamáciu alebo podať sťažnosť v prípade poskytnutia „klasického“ úveru. § 15 hovorí o uplatnení reklamácie pri používaní úverovej karty a ňou vykonávaných transakcií, avšak v tomto prípade bol odporkyňi poskytnutý jednorazovo úver a nie úverová karta na čerpanie do určitého úverového limitu, preto sa § 15 na ňu nevzťahuje, spotrebiteľ teda nemá ani žiadny dôvod čítať ustanovenia, ktoré sa ho nedotýkajú. Keďže úverová zmluva neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo podať sťažnosť, považuje sa za bezúročnú a bez poplatkov.

Ďalej v úverovej zmluve nie je obsiahnutý povinný údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák. 258/2001 Z.z. a to konečná splatnosť úveru. Aj keď v bode 52 úverovej zmluvy je uvedené, že lehota splatnosti je 84 mesiacov po poskytnutí úveru, v zmluve chýba konkrétny dátum, termín konečnej splatnosti úveru. Zároveň súd uvádza, že táto náležitosť musí byť presne určená v zmluve už v čase jej podpisovania účastníkmi, nie spôsobom závislým od ďalšej skutočnosti, ktorá vznikne v presne neurčenej dobe v budúcnosti. Ak má byť konečná splatnosť úveru viazaná na poskytnutie úveru, musí v zmluve byť uvedené presne aj to, že kedy tento úver bude poskytnutý spotrebiteľovi a to konkrétnym dátumom, aby aj následne spotrebiteľ vedel, kedy presne nastane konečná splatnosť úveru. Aj keď navrhovateľ uviedol, že úver bol poskytnutý odporkyňi dňa 17.01.2009, túto skutočnosť odporkyňa v čase uzatvárania zmluvy nevedela, nevedela teda presne, kedy jej peniaze budú poskytnuté a súd poukazuje aj na to,

že túto skutočnosť ani nemá za preukázanú, nakoľko zo splátkového kalendára, ani iných predložených listinných dôkazov nevyplýva, kedy (konkrétny dátum) bol úver poskytnutý odporkyni.

Úverová zmluva uzatvorená medzi navrhovateľom a odporkyňou dňa 13.01.2009 ďalej neobsahuje ani ďalšiu obligatórnu náležitosť a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zák. 258/2001 Z.z. V úverovej zmluve v bode 42 je uvedené, že mesačná splátka je 66,23 Eur, avšak z uvedeného nevyplýva, koľko z tejto splátky ide na splátku úveru (istiny), koľko ide na splátku úroku a koľko na prípadnú splátku poplatkov. Nevyplýva to ani z úverových zmluvných podmienok. Navrhovateľ uviedol, že uvedený údaj je obsiahnutý v úverovej zmluve a § 1 hlavy 5 úverových podmienok, avšak tento údaj sa tam nenachádza. V bode 43 je len počet splátok 84, ale len splátok bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky, preto súd ustálil, že predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zák. 258/2001 Z.z. Uvedený názor vyslovil aj Krajský súd v Trnave, keď v rozhodnutí 9Co/401/2012 zo dňa 06.08.2013 uviedol, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny a úrokov znamená povinnosť veriteľa uviesť rozčlenenie jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku mesačných splátok, ale je potrebné uviesť, koľko presne pripadá zo splátky na úhradu istiny a koľko úroku. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru a posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho prijateľný a výhodný.

Na základe vyššie uvedeného súd ustálil, že keďže úverová zmluva neobsahovala v čase jej podpisu všetky podstatné náležitosti, považuje sa podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. síce za platnú, avšak za bezúročnú a bez poplatkov.

Súd ďalej poukazuje aj na tú skutočnosť, že v predloženej úverovej zmluve je nesprávne uvedená aj položka celkové náklady spotrebiteľa, v ktorej je uvedené, že sú vo výške 2.034,12 Eur, čo rovnako môže mať vplyv na spotrebiteľa pri rozhodovaní sa o uzavretí alebo neuzavretí zmluvy o úvere, teda rozhodovaní, či sa mu podmienky zmluvy zdajú byť prijateľné. Pritom je zrejmé, že ak mala odporkyňa splácať úver 84 mesačnými splátkami po 66,23 Eur, jej celkové náklady súvisiace s úverom by boli minimálne vo výške 2.563,32 Eur (84x 66,23 Eur = 5.563,32 Eur - 3.000,- Eur), čo môže byť chápané aj ako nekalá praktika, či konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktorým navrhovateľ spotrebiteľovi ponúka vidinu menších celkových nákladov spojených s úverom.

Keďže účastníci uzavreli úverovú zmluvu dňa 13.01.2009 s lehotou splácania 84 mesiacov, súd ďalej skúmal, či boli zo strany navrhovateľa splnené podmienky zosplatnenia celého úveru. Navrhovateľ uviedol a táto skutočnosť vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára, že k zosplatneniu celého dlhu došlo dňa 27.09.2011. Ďalej z výzvy k splateniu celého úveru datovanej dňa 27.09.2011 vyplýva, že navrhovateľ zosplatnil celý úver a žiadal jeho splatenie do 15 dní od doručenia výzvy. Podľa názoru súdu uvedené konanie navrhovateľa bolo vykonané v rozpore s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa, a preto k zosplatneniu nemohlo dôjsť. Z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že predtým ako dodávateľ vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, musí upozorniť spotrebiteľa na právo žiadať zaplatenie všetkých splátok jednorazovo v prípade, ak spotrebiteľ v lehote 15 dní od doručenia tejto kvalifikovanej výzvy neuhradí svoj súčasný dlh. Až po uplynutí tejto 15 dňovej lehoty môže dodávateľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť a žiadať o zaplatenie celého dlhu. Z oznámenia navrhovateľa zo dňa 27.09.2011 však jednoznačne vyplýva, že tento vyhlásil mimoriadnu splatnosť bez zaslania kvalifikovanej výzvy a iba oznámil odporkyni už existujúci stav, že došlo k zosplatneniu, pričom kým sa zásielka dostala k rukám odporkyne, bol už úver zosplatnený, čím jej navrhovateľ odňal právo na poslednú možnosť úhrady dlhu zakotvenú v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Skutočnosť zaslania kvalifikovanej výzvy nepreukázal v konaní ani sám navrhovateľ, pričom súd poukazuje na to, že na pojednávanie sa navrhovateľ nedostavil, pričom dôkazné bremeno je v tomto prípade na jeho strane. Súd preto rozhodol na základe tých listinných dôkazov, ktoré navrhovateľ súdu predložil. Súd k uvedenému považuje za potrebné dodať, že aj keď navrhovateľ postupoval v súlade s uzatvorenou zmluvou a úverovými podmienkami pri zosplatnení úveru, obchádzal tak ustanovenia Občianskeho zákonníka výhodnejšie

pre spotrebiteľa, pričom v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, takéto odchylenie nie je možné. Je nepochybné, že úprava v uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve, ktorá umožňuje zosplatnenie celého dlhu dodávateľom bez zaslania kvalifikovanej výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je ustanovenie, ktoré obchádza ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku a preto je takéto dojednanie v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatné. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predstavuje určitú poslednú možnosť spotrebiteľa k splateniu dlhu, pred tým ako dodávateľ využije svoje najprísnejšie právo, ktorým žiada o zaplatenie celého dlhu naraz. Nepochybné spotrebiteľ ako slabšia strana v spore nedokáže poukázať na také ustanovenia obchodných podmienok a zmluvy, ktoré obchádzajú ustanovenia Občianskeho zákonníka, preto na ne musí prihliadať súd z úradnej povinnosti a ich uplatňovanie kontrolovať.

Súd ustálil, že aj keď účastníci platne uzatvorili úverovú zmluvu, táto je bezúročná a bez poplatkov a k zosplatneniu celého úveru do dnešného dňa nedošlo. V zmluve okrem iného absentuje aj údaj o konečnej splatnosti úveru, teda termín alebo dátum konečnej splatnosti úverovej zmluvy. Zo zmluvy len vyplýva, že povinnosť splácať mesačné splátky má odporkyňa v mesiaci nasledujúcom po poskytnutí úveru. Aj keď presný dátum poskytnutia úveru nie je súdu známy, zo splátkového kalendára vyplýva, že prvú splátku uhradila odporkyňa vo februári 2009, teda od februára 2009 vznikla odporkyňi povinnosť splácať úver. Obdobie 84 mesiacov počas ktorých mala odporkyňa úver splácať teda uplynie posledného januára roku 2016. Keďže zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, avšak za platne uzavretú a navrhovateľ poskytol odporkyňi peňažné prostriedky vo výške 3.000,- Eur, ale nezosplatnil úver v súlade so zákonnými ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa, odporkyňa je povinná mu ich vrátiť v lehote 84 mesiacov, teda do konca januára 2016 a to v mesačných splátkach po 35,72 Eur s poslednou mesačnou splátkou 35,24 Eur (3.000,- Eur/ 84 mesiacov =35,72 Eur po zaokrúhlení). Zo splátkového kalendára mal súd za preukázané, že odporkyňa doposiaľ uhradila celkovo 1.912,30 Eur. Ďalej súd uvádza, že keďže k zosplatneniu celého úveru nedošlo, ku dňu vyhlásenia rozhodnutia (03.04.2014) by bol dlh odporkyne v celkovej výške 2.214,64 Eur pri výpočte 62 mesačných splátok po 35,72 Eur, keďže prvá splátka bola splatná v mesiaci február 2009 a 62. v marci 2014. Keďže odporkyňa celkovo uhradila 1.912,3 Eur, jej dlh k dátumu vyhlásenia rozhodnutia bol vo výške 302,34 Eur (2.214,64 Eur - 1.912,3 Eur) a na zaplatenie tejto sumy má navrhovateľ nárok, preto súd zaviazal odporkyňu, aby navrhovateľovi uhradila sumu 302,34 Eur.

Pokiaľ ide o vyčíslený kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatnenia úveru do 05.02.2014, tento navrhovateľovi súd nepriznal, nakoľko za uvedené obdobie nebola dlžná suma odporkyne v takej výške, ako to uvádzal navrhovateľ v návrhu a tento jeho nárok je preto nepreskúmateľný, keďže je zrejmé, že navrhovateľ žiadal tzv. kapitalizovaný úrok, ktorý si počítal nielen zo sumy skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov, ale aj z úrokov a poplatkov, preto mu ho nemôže súd priznať.

Navrhovateľ žiadal priznanie úroku z omeškania zo sumy 2.700,98 Eur od 06.02.2014 do zaplatenia. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. rozhodujúcim dňom pre určenie výšky úroku z omeškania je výška úrokovej sadzby platnej k prvému dňu omeškania so splnením peňažného dlhu. V čase 06.02.2014 bol dlh odporkyne len vo výške 230,9 Eur (60 splatných splátok po 35,72 Eur - celkové úhrady odporkyne 1.912,3), preto navrhovateľovi patrí úrok z omeškania 8,25 % zo sumy 230,9 Eur od 06.02.2014 do 31.03.2014 vo vyčíslenej výške 2,81 Eur a od 01.04.2014 do zaplatenia vo výške 8,25 % zo sumy 302,34 Eur, keďže základná sadzba ECB k prvému dňu omeškania so zaplatením vyššie uvedených súm bola vo výške 0,25 %, čo po zvýšení o 8 percentuálnych bodov znamená úrok vo výške 8,25 %.

Keďže nebolo možné jednoznačne ustáliť konkrétny dátum, ku ktorému mala odporkyňa uhrádzať mesačné splátky a splatiť tak celý dlh, súd v zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri pochybnosti za deň splatnosti považoval posledný deň v kalendárnom mesiaci, nakoľko je to v prospech spotrebiteľa.

V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú ako aj predčasne podanú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu.

Podľa § 160 O.s.p. povolil odporkyni splácať dlh v splátkach po 20,- Eur mesačne vzhľadom k jej súčasným sociálnym, zdravotným a majetkovým pomerom, keďže je 4 roky nezamestnaná, stará sa o jedno nezaopatrené dieťa a jej príjmom je iba výživné, úrazová renta a rodinné prídavky.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.